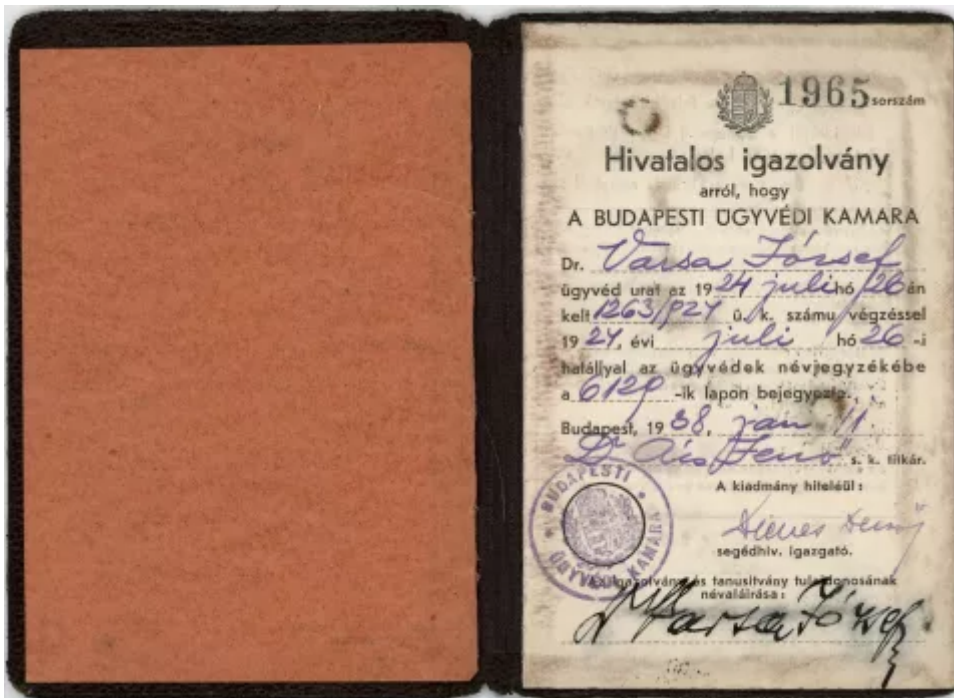

Varsa József Ügyvédi Kamarai Igazolványa

Hivatalos igazolvány

1965 sorszám

arról, hogy

A BUDAPESTI ÜGYVÉDI KAMARA

Dr. Varsa József ügyvéd urat az 1924 júli hó 26-án kelt 1263/924 ü. K. számú végzéssel 1924. évi júli hó 26-i hatállyal az ügyvédek névjegyzékébe a 6129-ik lapon bejegyezte.

Budapest, 1938. jan. 11.

Dr. Ács Jenő s.k. titkár

Amikor apám 1918-ban hazaérkezett a hadifogságból, letette az ügyvédi vizsgát, és egy ügyvédi irodában helyezkedett el. Az 1920-as évek végén feljött Pestre, nyitott egy ügyvédi irodát Róza néni Rákóczi úti lakásában. Ott is lakott, a fiúk akkor már nem voltak otthon, volt hely. Egy unokatestvére, Kesztenbaum Mariska volt a titkárnő.

Apám irodája 1936--37-ig Gajdosék Rákóczi úti lakásában maradt, utána Dezső bácsi Hold utcai [akkoriban: Gróf Klebelsberg-utca] lakásába költözött, a trónterembe, ahogy azt a hodályt hívták. Abban a teremben még belső oszlopok is voltak. Dezső bácsi otthagya a bankot, és apám társa lett az ügyvédi irodában. Nem volt jogász, de apám helyett sok mindent megcsinált. Apám 1933-tól kezdve nagyon sokat volt kórházban, szanatóriumban. Amikor Budakeszin volt, akkor Dezső bácsi kiment, megtárgyalták az ügyeket, apám elmondta, hogy ide kell menni, ennek azt mondani. Szóval amit helyette le tudott bonyolítani, azt megcsinálta. Dezső bácsi okos volt, jól átlátta a dolgokat. Természetesen a bíróságra csak apám mehetett, de Dezső bácsi vitte az irodát, olyan mindenes volt. Volt egy gépirónő is, egy helyes fiatal lány.

Nem igazán tudom, milyen ügyekkel foglalkozott apám ügyvédi irodája. A Kecskeméti Konzervgyár biztosan az ügyfele volt, mert meglehetősen sok sárgabarackkonzervet kaptunk. Nagyon finom

volt. Egyszer hallottam, hogy anyám és apám arról beszélgetnek, hogy valaki valamivel meg akarja bízni. Apám támadóan mondta, hogy nem fogja elvállalni: "Csak nem gondolja, hogy elvállalok egy olyan ügyet, ahol a kliensnek nincs igaza!" Aztán még egyet biztosan tudok. Balatonalmádin -- akkor úgy hívták, hogy Budatava, Almádi mellett egy település -- parcellázott valaki, és úgy adta el a parcellákat, hogy egy-egy telek árának a felét kellett kifizetni, a másik felét két év alatt részletre. Ennek az ügyletnek apám volt az ügyvédje, és nem honoráriumot kért, hanem egy telket fél áron. Meg is kapta. Nem használtuk semmire, mert apám betegeskedett, aztán 1945 után államosították. Anyám hosszú ideig tartó utánjárással valahogy visszaszerezte 1954-ben. Persze addigra már épített rá valaki egy lakóházat, ezért egy másikat kaptunk. Addigra már nem Budatava volt, hanem Almádi, és addigra már közművesítették. Szóval ilyen polgári perekkel foglalkozott, bűnügyekkel nem. Talán még válóperekkel is.